

קאסטרו: מדוע נכשלה הפלישה?

כל אנשיהרגלים, בשני הצדדים כאחד, השתמשו ברובים אוטומטיים או בתת-מקלעים. "רוח גריליה"

כמוֹכֵן אמר קאסטרו כי הפולשים "לא חוננו ברוח־גריליה, כזו המפעמת בנו, ופעלו כצבא מקובל, אנו ניצלנו תכסיסי־גריליה כדי להסתנן מבעד לקויהם, בעודנו תוקפים ללא־הרף מן האויר ועל־פני הקרקע, לעולם אל תניח לאויב לישון."

מוצנחים, את שיגורן של תגבורות מהבאנה; בכך שריכוזו את כל ציוד־הקשר שלהם ב־ספינה אחת אשר, דוקא היא, היתה מן הראשונות שטובעו; בכך שהתקרמו אל חוף הארץ על־פני דרך צרה בלב אוורי־ביצות, דבר ששלל מהם את חופש־התפרסות; ו־לבסוף — בכך שהפעילו את צנחניהם באופן "שמרני" מדי: בקרבה רבה מדי לראש־החוף ובמועד מאוחר מדי מכדי שיעלה בידם לנתק דרכים וקווי־קשר.

גם שקאסטרו חזה־מראש את ביצוען של נחיתות, לא היתה לו כל ידיעה־מוקדמת בדבר מועדן ומקמן; למעשה ציפה לנחיתות ב־רזימניות בחבלים אוריאנטא ופינאר־דל ריו, ציוד

קאסטרו שיבה את ציוד הפולשים שכלל 5 טנקים, 18 תותחים נ"ט, 30 מרגמות, 70 בוזי קות ומספר שיריוניות חמושות במק"בים בני 0.5 אינץ'. גדודי־המיליציה של המגינים נתמכו ב־"טנקים קלים" סובייטיים, מרגמות, הוביצרים ומקלעים כבדים מהיריירי צ'כיים.

קאסטרו אמר שהפולשים נחתו בפליצ ג'ירון (1) ובפליצ לרגא (2). הם התפצלו כפי שמסומן על־ידי חצים שחורים וכוחות המ־שלה תקפונינגד כפי שמראים החצים הלבנים.

ביום ה־16 ביוני ערך ראש ממשלת קובה, פידל קאסטרו, מסיבת־עיתונאים מיוחדת ב־זירת הנחיתה שבוצעה ב־17 באפריל על־ידי מי שהתימרו להיות משחרריה של קובה. בדבריו ייחס את הצלחתה של ההגנה לגור־מים הבאים: (א) השליטה באויר; (ב) המשׁגים הטקטיים של הפולשים; (ג) הפולשים המעיטו בהערכת העצמה שכנגדם.

סדר־האירועים של הפלישה

- 0000 — 17 באפריל, הפולשים פותחים בהנחתת 1500 חיילים בחוף־ג'ירון, ובחוף־לארגה שבמפרץ־החזירים בחבל לא־וילס. המגינים משלחים מהבאנה טנקים וארטילריה, באמצעות משחיות גרו־ות־רכב. הפולשים מנחיתים 175 צנחנים.
- 1200 — 17 באפריל, רגלים וטנקים של הפולשים מגיעים לפאריטה (כ־5 ק"מ מן החוף אל פנים הארץ); צנחנים מגיעים ל־יאגואראמאס (כ־40 ק"מ מן החוף פנימה). המגינים פותחים בהתקפת־נגד.
- 18 באפריל, תחמושתם של הפולשים אוולת.
- 1730 — 19 באפריל, התנגדותם המאורגנת של הפולשים פוסקת.

השיטה באויר

טעות השיקול של הפולשים היתה בחשבם כי התקפת־בזק של מטוסיהם המעטים על שלושה בסיסי חיל־האויר הקובני אמנם השמידה את מטוסי בעודם על הקרקע. לי־אמיתו של דבר היו המטוסים הקובניים פוזרים וניצלו מהשמדה. בעת הנחיתה כלל חיל־האויר הקובני שני מטוסי־אימון סי־לוניים "T-33", מספר קטן של מטוסי "Sea Furies" בריטיים ומצביעים אמריקניים אחדים מדגם "B-26". פעילות מטוסי הפול־שים התרכזה בסיוע־לגייסות, בעוד שאוירית המגינים ערכה פעולות־נגד־אויריות והשמירה ספינות־פלישה ליד החוף. אוירית המגינים זוקפת לזכותה 10 מטוסי־פולשים שהופלו וחמש ספינות־פולשים שטובעו.

משגים טקטיים

במנותו את משגיהם הטקטיים של הפולשים אמר קאסטרו כי הללו טעו, בין השאר, בכך שפירזו את כוחותיהם לאורכו של ראש־חוף נרחב מדי (כ־70 ק"מ); בכך שלא נעזו באמצעות התקפות־מ־האויר או כוחות־